

РЕШЕНИЕ

№ 5231

гр. София, 09.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11542** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 АПК, вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е на основание Решение №10695/30.10.2025 г., постановено по адм. д. №4847/2025 г., с което ВАС е отменил Решение №2995 от 30.01.2025 г., постановено по адм. дело № 11912/2023 г. на Административен съд София – град и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Предмет на оспорване е Заповед №18–11483/13.10.2023 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], Столична община, състоящо се в отстраняване на грешка в източната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.55 и в източната, северната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 и нанасянето им в съответствие с границите на УПИ IV – ГНС и УПИ V-ГНС от кв.17 по действащия регулационен план на местност „гр. Б. - кв. Девети септември“, одобрен със Заповед №331/17.10.1977 г. на Главния архитект на СО. Административният акт е оспорен от П. К. П. от [населено място], който е починал в хода на процеса, поради което са конституирани наследниците му Д. К. П., О. П. Б. и К. П. П..

С жалбата е поискана отмяна на оспорения акт, като са изложени доводи, че за одобреното с оспорената заповед изменение не е искано съгласие от собствениците при условие, че се изместват имотните граници и от имота на жалбоподателя не се отнема квадратура, но се изместват тези граници и построената в дворното място къща вече не съответства на изискуемите по ЗУТ и ЗТСУ /отм./ отстояния от 3 кв.м. от съседното УПИ. В тази връзка се сочи нарушение на

§6, ал.2 от ПП на ЗУТ, тъй като къщата е построена при действието на ЗТСУ /отм./ при спазване на всички правила и норми. Жалбата се поддържа и в хода на настоящото производство от процесуалния представител на оспорващите адв. Н. Ч. от САК, като се претендира и присъжда на разноски за настоящата инстанция.

Ответникът - Началника на СГКК е изразил писмено становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Заинтересованите страни В. П. С. и Д. Д. А., чрез пълномощника им адв. Ч. считат жалбата за основателна и доказана.

Заинтересованите страни Столична община и Район „Б.“ - Столична община чрез пълномощника си юрисконсулт И. К.-Ж., са оспорили жалбата като неоснователна и недоказана. Застъпено е становище, че не е налице спор за материално право и че със заповедта се отстраняват непълнота или грешка в КККР в съответствие с действителното положение на имотните граници по действащия регулационен план. Не прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

По делото са приети доказателствата, събрани в производството по адм. д. №11912/2023 г. на АССГ. С оглед мотивите на отменителното решение на вещото лице Т. А., участвала в изготвянето на приетата по адм. д. №11912/2023 г. на АССГ СТЕ, са поставени допълнителни въпроси, заключението по които е прието в настоящото производство, неоспорено от страните.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните и като съобрази изложеното в мотивите на отменителното решение, приема за установено следното:

Видно от приложените към преписката доказателства административното производство по издаване на оспорения акт е образувано по подадено от Район „Б.“ - Столична община на 12.04.2023 г. заявление с рег. №01-211421 за издаване на удостоверение за приемане/неприемане на проект за изменение на КККР за поземлен имот /ПИ/ с идентификатор 32216.2297.55, на ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 и на ПИ с идентификатор 32216.2297.2732 по КККР на район Б., одобрени със Заповед № РД-18-13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК и за нанасяне на настъпили промени в кадастралната карта за същите имоти.

От приложените към преписката доказателства се установява следното: От скица за ПИ с идентификатор 32216.2297.55, с данни от КККР, е видно, че същият е площ 625,00 кв.м., собственост на Столична община, съгласно Акт за общинска собственост №45 от 17.11.1997 г., издаден от [община], като е отстъпено право на строеж на П. К. П. и Д. К. П. с нотариален акт № 26, том ССХХХVII, рег. 92369, дело 64507 от 12.12.2008г., издаден от Служба по вписванията [населено място]. Със Заповед №РД-41-794 от 08.08.1985 г. на СНС - Изпълнителен комитет за определяне на начин на обезщетение на Д. А. С., е определено да бъде отстъпено право на строеж върху държавен парцел V-ГНС, кв. 17,[жк]- [населено място]. С Договор за отстъпено право на строеж върху държавна земя от 06.11.1985 г. Б. РНС е отстъпил на Д. А. С. право на строеж върху държавен парцел V, имот ГНС, кв. 17,[жк], одържавено с акт № 637/1982 г., с квадратура 730,00 кв.м. Издадено е Разрешение за строеж №172 от 13.11.1985 г., с което на Д. А. С., за парцел V-гнс, кв. 17, е разрешено изграждане на ограда от циментови колове и оградна мрежа. Към преписката е приложен Протокол №17 от 1985 г. за определяне на строителна линия и ниво в парцел V, кв.17 за строеж на ограда, съгласно одобрени планове и разрешение за строеж №172 от 13.11.1985 г. В протокола се съдържа окомерна скица на имота с посочени дължини на границите на парцела. С Разрешение за строеж №157 от 24.07.1986 г., издадено на Д. А. С. и Д. Д. А., съобразно одобрени проекти на 24.07.1986 г. е разрешено изграждане на двуфамилна двуетажна жилищна сграда със застроена площ 120 кв.м. С Протокол № 33 от 28.07.1986 г. е определена строителна линия и ниво в парцел V, кв.17 за строеж на жилищна сграда, съгласно одобрени планове и разрешение за

строеж №157 от 24.07.1986 г. За разрешената сграда е указано, че следва да се разположи на 3.0 м от северната граница на парцела, представляваща границата с парцел IV. В протокола е записано, че на 17.11.1986 г. е проверено ниво цокъл, а на 29.02.1988 г. - ниво корниз, строителна линия и ниво и е установено, че строителството е извършено съгласно утвърден проект. Приложена е Скица № АГ94-Д-95 от 24.09.1992 г., издадена от ТОА Б. за парцел V-ГНС, кв.17,[жк], с площ 730 кв.м, издадена на Д. А. С.. В текстовата част на същата е записано, че регулационният план е одобрен със Заповед № 308/12.07.1976 г., но според експертното заключение по приетата по адм. д. №11912/2023 г. СТЕ от извършените справки е установено, че имотът е извън обхвата на регулационния план, одобрен с описаната в скицата заповед, а скицата представлява извадка от плана, одобрен със Заповед № 331/17.10.1977 г. По делото са представени извадки от регулационен и кадастрален план на [населено място],[жк]и от застроителен план на [населено място],[жк], одобрени със Заповед № 331/17.10.1977 г. на Главния архитект на С..

По отношение ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 са представени скица, комбинирана скица за пълна и частична идентичност, скица-проект за отстраняване на непълноти и грешки, акт за държавна собственост /АДС/ № 638 от 25.11.1982 г., издаден от Б. районен народен съвет за парцел IV-ГНС, кв. 17,[жк]- разширението, представляващ празно място от 688,00 кв.м /л.223/; акт за общинска частна собственост /АОС/ №145/17.11.1997 г., издаден от [община], за застроен парцел IV-ГНС, кв.17 с площ 700,00 кв.м, стар държавен имот от АДС 638/1982 г.; скица, представляваща извадка от регулационния план, одобрен със Заповед № 331/17.10.1977 г. Видно от представения договор №1 от 26.01.1988 г. за отстъпено право на строеж върху държавна регулирана земя, със същия Б. РНС е отстъпил на П. К. П. право на строеж върху държавен парцел IV, имот ГНС, кв. 17,[жк], одържавено с акт № 638/1982 г., с квадратура 700 кв.м. С Протокол № 27 от 15.07.1988 г. е определена строителна линия и ниво в парцел IV, кв. 17 за строеж на жилищна сграда, съгласно одобрени планове, като протокола е записано, че на 18.07.1989 г. е проверено ниво цокъл, строителна линия и ниво и е установено, че строителството е извършено съобразно утвърден проект. Страните не спорят, че е било издадено разрешение за строеж №235 от 13.06.1988 г. на П. К. П. и че за разрешената сграда е указано, че следва да се разположи на 3.0 м от северната граница на парцела, представляваща границата с парцел III.

С писмо от 18.01.2023 г. Главния архитект на Район „Б.“ - СО е посочил, че имот с идентификатор 32216.2297.55 попада в УПИ IV ГНС, кв.17 и частично извън границите на действащ ЗРП м. "кв.И." [населено място] и че синхронизацията следва да бъде съобразена с отстъпеното право на строеж за имота.

До собствениците на изградените в имотите сгради са изпратени уведомления по чл.26, ал.1 АПК за започналата процедура. Същите са депозирали възражения с доводи, че с допускането му ще се нарушат отстоянията на изградените сгради от регулационната линия. За постъпилите възражения е уведомен заявителят, който е представил комбинирана скица за пълна или частична идентичност на засегнатите имоти от кадастралната карта, действащия план за регулация, одобрен със Заповед №331/17.10.1977 г. на Гл. архитект на С. и геодезическа снимка от м. юли 2023 г.

След анализ на събраните в административно производство документи и доказателства административният орган е издал оспорената в настоящото производство Заповед №18-11483/13.10.2023 г. с която, на основание чл.51, ал.1, т.2 и ал.2 и 3 и чл.54, ал.1 и 4 и чл.51, ал.1, т.1 от ЗКИР е одобрил изменение на КККР на [населено място], одобрени със Заповед №РД-18-13/17.01.2012 г. на Изп. директор на АГКК, с последно изменение, засягащо поземления имот от 23.02.2022 г., състоящо се в отстраняване на грешка в източната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.55 и в източната, северната и южната граници на ПИ с идентификатор

32216.2297.1625 в съответствие с границите на УПИ IV-ГНС и УПИ V-ГНС от кв.17 по действащия регулационен план на м. „гр.Б. – кв.Девети септември“, одобрен със заповед № 331/17.10.1977 г. на Главен архитект на С., чрез нанасяне на нови обекти: - ПИ с идентификатор 32216.2297.3136 и ПИ с идентификатор 32216.2297.3137 и промяна в границите на съществуващи обекти -ПИ с идентификатор 32216.2297.55, ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 и ПИ с идентификатор 32216.2297.2732.

Заповедта е съобщена на П. К. П. на 26.10.2023 г.

От заключението на вещите лица по приетата и неоспорена от страните по адм. д. №11912/2023 г. СТЕ се установява, че изменението на КККР предвижда изменение на границата между имоти с идентификатори 32216.2297.55 и 32216.2297.1625, както и между имоти идентификатори 32216.2297.1625 и 32216.2297.2732, по които граници са изградени огради, представляващи трайно материализирани граници. Границата между имоти с идентификатори 32216.2297.55 и 32216.2297.1625 е проектирана да минава непосредствено до изграденото стълбище за достъп до първия жилищен етаж на законно построената двуетажна двуфамилна жилищна сграда в имот идентификатор 32216.2297.1625, което в КККР е включено в очертанието на сградата. С изменението на границата и поставянето на ограда по новата граница ще бъде затруднен достъпа към дъното на имота. Проектната граница между имоти идентификатори 32216.2297.1625 и 32216.2297.2732 е разположена на около 1,0 м от жилищната сграда в имот идентификатор 32216.2297.2732 и прилагането ѝ ще доведе до недопустимо застрояване в имота.

Според заключението при одобряване на кадастралната карта със Заповед №РД-18-13/17.01.2012 г. имотите УПИ IV-гнс, V-гнс и VI-гнс, кв.17 са нанесени в кадастралната карта с идентификатори съответно 32216.2297.55, 32216.2297.1625 и 32216.2297.2732 в съответствие със съществуващите на място граници, с изключение на северната граница ва имот с идентификатор 32216.2297.55, която нее материализирана и е била нанесена в съответствие с регулационната граница между УПИ IV-гнс и УПИ V-гнс.

Експертите са посочили, че от приложените в делото комбинирани скици за пълна или частична идентичност за поземлените имоти, засегнати от изменението на КККР, изработени от „ГИС-София“ ЕООД е видно, че материализираните граници между имотите не съвпадат с регулационните граници от действащия регулационен план, одобрен през 1977 г. Констатирани са равномерно изместване на материализираните граници на имотите в северна посока спрямо регулационните граници. Предвид представените по делото документи, жилищните сгради в имоти с идентификатори 32216.2297.55 и 32216.2297.1625 са законно изградени, при спазване на изискванията се отстояния, но границите на имотите не са били правилно трасирани, в резултат от което е налице несъвпадение на имотните граници от КККР и регулационните граници.

Според заключението на експертите изменението на КККР, одобрено с оспорената заповед, предвижда нанасянето на верните регулационни граници от действащия регулационен план, но засяга трайно материализирани граници и води до намалени разстояния /недопустими/ от законно изградените жилищни сгради до имотните граници.

В съдебно заседание експертите са допълнили, че на място са установили плътна и телена огради, като плътната ограда принадлежи на съседния УПИ, изграждана е в следствие по общата граница от собственика на сградата в съседния имот. Между другите два имота има законно изградена ограда, разположена успоредно на плътната.

По делото не са представени доказателства за разрешено изграждане на плътна ограда. От заключението на вещото лице по назначената в настоящото производство СТЕ се установява, че през 1977 г. със Заповед №331/17.10.1977 г. на Гл. архитект на С. е одобрен частичен и регулационен план на м. „Б. – кв. Девети септември“, който е предвидил създаването на нови

парцели III, IV, V, VI, VII, VIII, IX и X в кв.17. Същите са отредени за „ГНС“ – Градски народен съвет, а не за конкретни имоти, посочени с пл. номера. Впоследствие площта, от която са обособени парцели IV-гнс, V-гнс и VI-гнс, нанесени в КККР с идентификатори съответно 32216.2297.55, 32216.2297.2297 и 32216.2297.2732, представлява територия без нанесени в плана имоти и без застрояване. Тази площ е била урегулирана за първи път през 1977 г. и представлява разширение на урегулираната територия. Доколкото в парцелите няма нанесени имоти, при одобряването на плана през 1977 г. няма и неуредени сметки по регулация. Доколкото парцелите по регулационния план от 1977 г. не са били отредени за нанесени в същия план имоти, няма и отклонения между имотни и регулационни граници. В съдебно заседание вещото лице посочва, че по отношение на имотните граници от кадастралната карта, одобрена през 2012 г., разликите между имотните граници и регулационните такива не са в допустимите стойности по чл.18 от Наредба №РД-02020-5/2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Вещото лице поддържа становището си, дадено и в предходното заключение, че с предвиденото с процесната заповед изменение кадастралните граници минават по регулационните по плана от 1977 г., който е първи план за регулация, действащ по настоящем. Поддържа и становището си, че разликите между заснетите и материализирани на място граници и тези по регулационния план се дължат на неправилно отлагане /трасиране/ на тези граници от регулационния план при извършване на геодезическите дейности във връзка със застрояването на имотите.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл.149, ал.1 АПК срок. Оспореният акт е получен от оспорващия П. К. П. на 26.10.2023 г., а жалбата му е постъпила при ответника на 31.10.2023 г. Доколкото същият е собственик на изградена сграда в един от засегнатите от изменението имоти, за него, а след смъртта му – и за неговите наследници е налице правен интерес от оспорване. Същият е бил заинтересовано лице по смисъла на §1, т.13 от ДР на ЗКИР и има право на жалба. Предвид това жалбата е процесуално допустима.

Разгледани по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съдът счита, че оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган - Началника на СГКК в съответствие с предоставените му с чл.54, ал.4, пр.1 ЗКИР правомощия, както и в предписаната от закона форма. В заповедта е посочено коя конкретна хипотеза на чл.51, ал.1, т.2 от ЗКИР – непълнота или грешка, е станала предпоставка за издаване на оспорваната заповед, а именно отстраняване на грешка в източната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.55 и в източната, северната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 в съответствие с границите на УПИ IV-ГНС и УПИ V-ГНС от кв.17 по действащия регулационен план на м. „гр.Б. – кв.Девети септември“, одобрен със заповед № 331/17.10.1977 г. на Главен архитект на С.

В проведеното административно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Като правно основание за издаване на заповедта е посочена разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, според която „кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при

установяване на: т.2 - непълноти или грешки. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложени към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл.54, ал.4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението, са индивидуализирани с граници и идентификатори. В изпълнение на задължението си по чл.26 АПК административният орган е уведомил надлежно заинтересованите лица за започналото производство, като им е предоставил възможност да ангажира становище. Съдът счита, че актът е издаден след като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за правилното разрешаване на конкретния случай, в съответствие с изискването на чл.35 АПК.

При издаване на оспорената заповед обаче са допуснати и нарушения на материалния закон.

Според разпоредбата на чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР – посочена като правно основание за издаване на оспорения акт, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на непълноти или грешки. В оспорваната заповед е посочено, че е налице грешка. „Непълноти или грешки“, според дефиницията, дадена в §1, т.16 ДР ЗКИР, са несъответствия в границите и очертаванията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. В настоящия случай от доказателствата по делото по безспорен начин се установи, че границите на имотите, по отношение на които е поискано изменението, нанесени в кадастралната карта, не съответстват на тези по действащия регулационен план. Съгласно чл.54, ал.1 ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти. Според ал.2 на същия текст когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. Наличието на спор за материално право трябва да бъде преценявано от СГКК за всеки отделен случай и е основание, въз основа на което да се откаже одобряването на проекта за изменение на кадастралната карта. В случая съдът приема, че административният орган правилно е приел, че не е налице спор за материално право, за наличието на какъвто не се твърди и в хода на процеса. Съобразно мотивите на отменителното решение на ВАС, не е налице и спор за граници. Доколкото изменението на кадастралната карта е одобрено на основание чл.51, ал.1, т.2 ЗКИР, като е прието, че е налице грешка при одобряване на кадастралната карта, доколкото имотните граници не съвпадат с регулационните, следва да се установи дали е било налице това основание за изменение. В тази връзка следва да се установи, че е налице действаща регулация, която е била приложена, както и че кадастралните граници на имотите при одобряване на кадастралната карта неправилно не са били нанесени в съответствие с регулационните такива. В тази връзка съдът прие за безспорно установено, че действащия регулационен план за процесните имоти е този, одобрен със Заповед №331/17.10.1977 г. на Гл. архитект на С.. Безспорно се установи, че това е първият план, който урежуира имотите, както и че към този момент и до одобряване на КККР през 2012 г. не е имало кадастрален план, т.е. в образуванияте с плана от 1977 г. парцели IV-гнс, V-гнс и VI-гнс, кв.17 не е имало нанесени кадастрални имоти с планоснимачни номера. Следователно с приемането на регулационния план не е имало неуредени сметки по регулация. От заключението на вещите лица се установи

също, че регулационните граници на процесните имоти, в съответствие с които е одобрено процесното изменение на КК, не са били правилно трасирани на място, като границите между имотите винаги са били по материализираните на място такива, на които са били изградени и оградите. В съответствие с тези материализирани на място граници са били извършени и замерванията за разрешеното строителство. Именно от тези граници, нанесени като имотни при изработване на КК през 2012 г., е налице и съответното изискуемо от закона отстояние на сградите от границите на имотите. При това положение съдът намира, че не е налице грешка при изработване на кадастралната карта, която следва да бъде отстранена с одобреното с процесната заповед изменение, независимо, че се установи, че по действащата КК кадастралните граници не съвпадат с имотните, като с изменението това несъответствие се отстранява. Това е така, тъй като както се каза, "Непълноти или грешки" по смисъла на §1, т. 16 от ДР на ЗКИР са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. За да е налице непълнота или грешка по смисъла на §1, т.16 от ДР на ЗКИР, е необходимо данните за недвижимите имоти в КККР да не отговарят на действителното им състояние към момента на одобряването им. Източници на данни за границите на имотите към релевантния момент са предвидените в чл.43, ал.1, т.5 от ЗКИР със съответната им приоритетност, като съществуващите на място материализирани граници са с приоритет пред тези по регулационния план при установяването на граници за създаване на КККР. И тъй като от заключението на СТЕ се установи, че при изработване на КК имотите са нанесени в съответствие с материализираните на място граници, които не са променени в годините и в съответствие с които са правени съответните измервания за разрешеното строителство, които граници са били с приоритет пред регулационните такива, които никога не са били трасирани на място, то следва извод, че не е налице грешка при изработване на КК, която следва да бъде отстранена по процесния ред. Като е приел противното ответникът е издал административен акт в несъответствие с материалния закон, който на това основание следва да бъде отменен. Правилно при одобряване на КК през 2012 г. е бил отчетен приложимият приоритетен източник на данни за границите на имотите, а именно материализираните на място граници между същите. Несъответствието на същите с регулационните такива би могло да бъде отстранено в производство по чл.134, ал.2, т.2 ЗУТ.

При този изход на делото основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на оспорващите за присъждане на направените от тях разноски за настоящата инстанция. Видно от доказателствата в тази насока същите са заплатили адвокатски хонорар в размер на 1250 лева, както и 500 лева за изготвената в настоящото производство СТЕ. Следователно разноските им възлизат на 1750 лева. Съгласно чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ), Решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 г. относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, сумата на разноските следва да се превалутира по правилата на чл.12-13 от ЗВЕРБ и съответно възлиза на 894,76 евро.

Неоснователно е искането на заинтересованите страни за присъждане на направените от тях разноски. В разпоредбата на чл.143 АПК не е предвидена хипотеза, в която на

заинтересованите страни, за които актът е неблагоприятен да се присъждат направените от тях разноски. Предвид това не следва да им бъдат присъждани такива.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №18–11483/13.10.2023 г. на Началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/ - С., с която на основание чл.51, ал.1, т.2 и чл.54, ал.1 и ал.4 от ЗКИР е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на [населено място], Столична община, състоящо се в отстраняване на грешка в източната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.55 и в източната, северната и южната граници на ПИ с идентификатор 32216.2297.1625 и нанасянето им в съответствие с границите на УПИ IV – ГНС и УПИ V-ГНС от кв.17 по действащия регулационен план на местност „гр. Б. - кв. Девети септември“, одобрен със Заповед №331/17.10.1977 г. на Главния архитект на СО.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър С.-град да заплати на Д. К. П., О. П. Б. и К. П. П. от [населено място] деловодни разноски в размер на 894,76 евро /осемстотин деветдесет и четири евро и 76 цента/ .

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: